Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIII nr. 12 (848) * joi 22 martie 1962 * 8 pagini 30 bani

INSTITUIREA „ZILEI TINERETULUI DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÎNĂ"

Anul acesta (19-20 martie) s-au împlinit 40 de ani de la crearea de către Partidul Comunist din Romînia a organizației comuniste de tineret din țara noastră.

Cu acest prilej, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn a hotărît instituirea „Zilei Tineretului din Republica Populară Romînă", cînd se va aniversa și crearea Uniunii Tineretului Comunist.

Ziua Tineretului va fi sărbătorită în fiecare an, în ziua de 2 mai.

Nici pionierii nu stau deoparte

În raionul Iași, sute de țărani întovărășiți sau cu gospodării individuale au pășit cu încredere pe drumul gospodăriei colective. A fost sărbătoare în satele moldovene: la Movileni, la Podul Iloaiei, la Popricani, la Schitu Duca.

În aceste zile nici pionierii nu stau deoparte. E o rușine pentru cineva să primească în aceste zile mărețe o notă mică. Cu toții se străduiesc să învețe bine, chiar foarte bine.

Dar nu numai atît. Iată-ne în comuna *Cozia*. Gătiți de sărbătoare, la căminul cultural s-a adunat tot satul. E inaugurarea colectivei. Bucuroși, pionierii dau o serbare. „Să fii partidului oștean!" În privire, în mișcare, în tot ce fac acești pionieri simți această dorință fierbinte, și nu numai dorință, ci hotărîre. Pe scenă, corul interpretează și alte cîntece: „Salutul cravatelor roșii", „Țară minunată", „Partid iubit, părinte drag". Apoi urmează poeziile. Recită Grigoriță Ruxandra, Trifan Lina, Harabagiu Rodica. Bucuria e de ambele părți. Cîntă pionierii pe scenă, cîntă spectatorii în sală. E o zi fericită. Se inaugurează doar gospodăria colectivă!

În raion sînt și gospodării mai vechi. În comuna *Cîrpiți*, de exemplu. Așa cum e și firesc, pionierii cunosc colectiva încă de la înființare. În timpul anului, cînd colectiviștii erau mai ocupați, veneau și ei și dădeau o mînă de ajutor. În primăvara trecută — la plivit în grădina de zarzavat; în vară — la stupină; în iarnă au văzut de viței. Mai ales pionierele Movileanu Ecaterina și Ungureanu Elena sînt cunoscute ca... bune îngrijitoare de viței. Deocamdată dau ajutor. Mîine...

Am cunoscut pionieri care știu ce vor face mîine. Cei din comuna *Andrieșeni*, de pildă. Gospodăria „Drumul lui Lenin" e bine cunoscută în întreg raionul. Producțiile obținute la hectar, atît la porumb, grîu, cît și la floarea-soarelui sînt la loc de frunte. Învățînd de la cei mari, și pionierii au un lot experimental de toată frumusețea. Cu porumbul raionat, „Portocaliu de Tîrgu Frumos" au obținut 5.125 kg de boabe la hectar! Cînd vor fi mari, cantități asemănătoare sînt hotărîți să obțină și pe ogoarele colectivei. De aceea pionierul Ciobanu Alexandru și colegul lui, Scrimiț Paul, s-au hotărît să meargă împreună la Școala profesională de mecanici agricoli. Prisăcaru Mîndița vrea să lucreze la grădina de zarzavat, Bosînceanu Maria — la păsări, iar Pleșa Elena — la stupină. Fiecare cu preferința sa! Cu toții însă, sînt hotărîți să pășească cu entuziasm în primele rînduri, să învețe foarte bine ca apoi să contribuie cu toate forțele la întărirea și înflorirea gospodăriei colective.

GETA COSTIN

DRUMEȚII... DRUMEȚII

Apropierea vacanței stîrnește întotdeauna emoții. Se pun întrebări firești: **Ce vom face NOU în această vacanță? În ce colț al țării vom poposi?**

Desigur, e greu să te decizi. Aproape fiecare pionier are cîte o propunere. Și totuși... vacanța nu te așteaptă. Dovadă: astăzi e ultima zi de școală. Iar de mîine va începe mult așteptata vacanță! O dată cu aceasta, pionierii și școlarii vor porni în drumeție.

— **Unde?** a fost întrebarea pusă de noi președinților de unitate din patru școli din orașul București, comuna Suhaia și orașul Craiova.

Iată răspunsurile primite:

Vîjîială Florea — președintele unității de pionieri din comuna Suhaia, regiunea București. „O parte din pionierii unității vor participa la excursia organizată pe ruta: **Zimnicea — București — Pitești — Sibiu — Hunedoara — Petroșeni — Craiova — Zimnicea.** Pentru această drumeție, care ne va îmbogăți cunoștințele despre mărețele construcții ale socialismului din patria noastră, care ne va dezvălui încă o seamă din frumusețile patriei dragi, noi ne-am pregătit din timp. Ceilalți pionieri vor face excursii în împrejurimile comunei".

Vaida Ana, președinta unității de pionieri de la Școala medie nr. 20, București: „Obiectivele țintite de cele două grupe de drumeți de la noi din unitate sînt: vechea capitală a Moldovei — **Iașul** și **Valea Oltului.** De asemenea, pentru cei ce nu vor participa la aceste două drumeții, sînt organizate excursii în împrejurimile Bucureștiului".

La aceste frumoase planuri, care de mîine vor începe să fie puse în aplicare, nu ar mai fi de spus decît: **„Drum bun și trimiteți-ne vești"**.

Păducel Nicolae, președintele unității de pionieri de la Școala medie nr. 2 din Craiova. „65 de pionieri, cei mai buni la învățătură și în activitatea pionierească, din toate detașamentele, vor pleca într-o excursie pe itinerariul **Ploiești — Doftana — Sibiu — Brașov — Craiova**".

Manea Vladimir, președintele unității de pionieri de la Școala medie nr. 28, București: „Cea mai importantă dintre drumețiile noastre este, desigur, cea pe care o vom organiza la **Russe** (R. P. Bulgaria), unde ne vom întîlni cu pionierii bulgari. La această excursie vor participa 50 de pionieri. Interesante lucruri vor avea de văzut și pionierii care vor merge în celelalte excursii, ca cea de pe Valea Prahovei".

R. B.

Livezi înfloritoare — patriei dragi!

Plantarea pomilor fructiferi pe terenurile ce nu pot fi însămînțate cu păioase este o acțiune îmbrățișată cu mult entuziasm de tinerii și pionierii patriei noastre.

E duminică dimineața și ne aflăm pe șantierul Herneacova din raionul Timișoara. Camioanele pline cu tineri utemiști și pionieri din comunele Herneacova, Recaș, Șagu, Bucovăț, Peciu Nou, Bozașul Vechi, au parcurs zeci de kilometri pentru a se întîlni aici, pe șantierul Herneacova. Și, într-adevăr, Herneacova a devenit în aceste zile — pînă la terminarea plantărilor — un adevărat șantier. Atmosfera e plină de entuziasm și voie bună, de pretutindeni se aud cîntece. Împreună, utemiști și pionieri au de plantat 67 de hectare cu pomi fructiferi, meri, peri, cireși, pruni. Echipați cu unelte cei peste 350 de utemiști și pionieri au început munca. Și în scurt timp, panta dealului Herneacova a prins viață. Bineînțeles, utemiștii au avut grijă de cei mici așa că, mai spre deal lucrează utemiștii, iar în vale, unde-i panta mai dulce, muncesc pionierii. Una după alta gropile săpate sînt măsurate de cei trei brigadieri de la G.A.C. Herneacova. Calitatea săpăturilor este bună, adîncimea de 80 cm a fost și ea respectată. Brigadierii sînt mulțumiți. Tîrziu, munca a luat sfîrșit. În această dimineață de duminică au fost săpate sute și sute de gropi. În jurul focului utemiștii și pionierii și-au desfăcut pachetele cu hrană. Munca fizică, aerul curat le-a deschis o poftă strașnică de mîncare. Apoi camioanele pornesc din nou. De data aceasta au luat drumul spre casă... Cîntecele tinerilor răsună peste vale. Mulți dintre cei care au participat la această acțiune pot fi dați ca exemplu de hărnicie ca, de pildă, utemiștii, Marcel Hotoran, Nagy Andrei, Șchiopu Nicolae, Peia Simion precum și pionieri ca Beitz Petru, Surdu Nicolae, Clipici Mircea, Albulescu Iosif, Barna Ion, Popa Liviu și mulți alții.

Asemenea șantiere, dimprejurul dealurilor, sînt acum Stanciova, Nadaș, Sîlcina, Izvin, Caroni tot din raionul Timișoara unde s-au început acțiuni de plantare a puieților. Pînă la începutul lunii aprilie, 67 de hectare din raionul Timișoara vor fi plantate cu pomi fructiferi.

M. NEGREA

ŞEZĂTOARE

Tineretul patriei noastre se pregăteşte să întîmpine a 40-a aniversare a Uniunii Tineretului Comunist din Romînia prin noi succese în muncă, prin noi realizări. Şi voi, pionierii, cele mai tinere vlăstare ale patriei, în adunări, în şezători pionereşti, veţi evoca lupta tineretului sub conducerea şi îndrumarea partidului nostru, pentru construirea vieţii noi, libere şi fericite.

In numărul de astăzi al gazetei noastre, vă prezentăm un program pe care-l puteţi interpreta în unităţile voastre, la şezătorile dedicate aniversării a 40 de ani de la crearea U.T.C.-ului. Poeziile şi cîntecele sînt prezentate în cadrul unui text de legătură care va fi susţinut de doi prezentatori (un pionier şi o pionieră). Recitatorii şi corul îşi vor interpreta părţile în ordinea care reiese din text. Este bine ca, în cazul cîntecelor, acestea să fie interpretate de cor împreună cu toţi participanţii la şezătoare. Dacă este posibil, recitările pot fi acompaniate de muzică adecvată poeziei.

(Pionierii pot îmbogăţi repertoriul şezătorii cu noi cîntece şi poezii).

PREZENTATOR 1:

În anii grei ai luptei împotriva exploatării, în focul luptelor pentru dreptate şi o viaţă mai bună, la 8 mai 1921, luptători neînfricaţi, oameni minunaţi — comuniştii — creează Partidul Comunist din Romînia. Partidul comuniştilor a cucerit inimile, mintea şi dragostea oamenilor, a devenit conducătorul celor mulţi, luptînd fără preget pentru o viaţă mai bună. De pretutindeni veneau oameni cu inima curată, răspunzînd chemării de luptă a partidului. Întocmai ca pîraiele de munte curate şi limpezi ei îşi uneau cursul vieţii lor cu apele învolburate ale marelui fluviu — partidul! Şi împreună, trecînd prin satele din vîrf de munte, coborînd în însîngerata Vale a Jiului, prin puternicele centre muncitoreşti din Bucureşti, Cluj, Iaşi sau pe pămîntul crăpat de arşiţa soarelui dobrogean, acest fluviu uriaş încingea în inimi dorinţa de libertate, de trai omenesc!

Şi rîndurile partidului creşteau zi de zi, an de an.

PARTIDUL

de MARCEL BRESLAŞU

Cu ochii noştri limpezi
ce-acuma se deschid,
pe cartea-n care-i scrisă
povestea ţării-ntreagă,
citim cuvîntul simplu
şi minunat: PARTID
şi inima şi mintea
se-ntrec să-l înţeleagă!
Bat inimile-n piepturi
şi mintea urcă-n zbor
şi fiecare-şi spune:
„De-ar fi să mi-l închipui
ca pe-un voinic din basme
întregul meu popor,
o singură făptură,
cu trupu-i şi cu chipu-i
bătrîn şi veşnic tînăr,
unchiaş şi flăcăiaş,
cu umerii cît munţii,
cu fruntea peste creste,
cu pieptul cît hotarul...
atunci, partidul este
şi inima şi mintea
acestui Uriaş!

E inima călită
în lupte şi primejdii,
în veacuri de-nfruntare
şi ceasuri de restrişti,
e leagănul iubirii
de glie — şi-a nădejdii
din beznele robiei
şi pîn' la Comunişti.

E mintea luminată,
puternică şi trează
— comoara-nţelepciunii
ce-am strîns-o din bătrîni;
e mintea care ştie,
străvede şi cutează
şi cumpăneşte paşii
de Astăzi către Mîni!

Cu inima-ţi fierbinte
şi luminoasa-ţi minte,
PARTID al Ţării mele,
să ne călăuzeşti
pe drumul nostru harnic
şi paşnic — înainte,
să ne durăm aievea
O Ţară ca-n poveşti!

PREZENTATOR 2:

Pentru a transmite în rîndurile tinerilor, cuvîntul partidului, pentru a ridica tineretul la lupta împotriva exploatării, partidul a creat Uniunea Tineretului Comunist. N-a fost luptă mai importantă a proletariatului condusă de partid la care U.T.C. să nu fi participat în mod activ ca un preţios ajutor. Un tovarăş a căzut! Altul îi ia locul. Dar lupta nu se opreşte, nu are pauze. Ea merge mai departe. E grea pierderea dar tovarăşul a căzut la datorie. Deşi tînăr, inima-i fierbinte de utecist a păstrat în ea, pînă la ultima-i zvîcnire, dragostea pentru patrie, pentru partid. Dorinţa de a-şi îndeplini datoria pînă la capăt, a fost mai puternică, mai vie decît toate chinurile siguranţei.

PREZENTATOR 1 ŞI 2: Cinstim amintirea eroilor!

Donca

de MARIA BANUŞ

Frumoasă erai Donca.
Tu, fată dobrogeană,
Ţeseai covoare, Donca,
Şi-un vis sub neagra geană.

E primăvară, Donca,
Şi ţi-a-nverzit mormîntul.
E primăvară, Donca,
Şi ţara-şi ţese cîntul.

Luptai să-nvingă visul
De pace şi dreptate.
Te-au pus în lanţuri, Donca,
De puiul tău departe.

E primăvară, Donca,
Şi ţi-a-nverzit mormîntul.
E primăvară, Donca,
Şi ţara-şi ţese cîntul.

Închişi sînt ochii negri,
Scîntei ce scăpărară,
Dar visul de sub gene
Ca rîndunica zboară.

E primăvară, Donca,
Şi ţi-a-nverzit mormîntul.
E primăvară, Donca,
Şi ţara-şi ţese cîntul.

STEAGUL PARTIDULUI

Versuri: MIHAI BENIUC **Muzica: MATEI SOCOR**

I

Lumină-i steagul nostru-n zare,
De vremuri grele povestind,
De grele lupte proletare,
Ce-n cînt de slavă se aprind.
Ne spune steagul cu tărie
De-acel Octombre leninist,
Ce şi la noi e temelie
Pentru Partidul Comunist.

Refren:

Trec rînduri-rînduri muncitorii
Cu steagu-n vînt desfăşurat,
E steagul marilor victorii } *bis*
De partid înălţat.

II

Şi azi ne-aduce steagu-aminte
De ziua falnică de mai,
Cînd se-ntrupă-n elan fierbinte
Partidul nou pe-al nostru plai.
De-atunci, sub faldurile sale
Se tot adună, roiuri mari,
Urmaşii vechilor răscoale,
Vitejii fii de proletari.

Refren (acelaşi)

III

El n-a uitat nici azi pe zbirii
Ce-au chinuit pe muncitori
În temniţa din Dealul Spirii
Şi în atîtea închisori.
De-atunci cumplite lupte, greve,
Sub steagul roşu s-au purtat,
De-atunci în inimi şi aieve
El a rămas neîntinat.

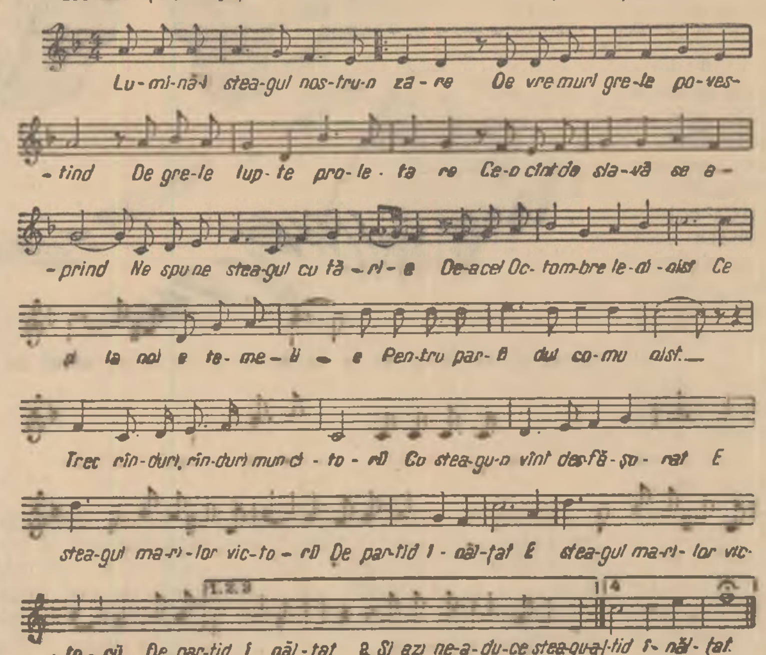
Refren (acelaşi)

IV

Iar de-ar cerca cu arme crunte
Imperialiştii-a ne lovi,
Cu-al nostru roşu steag în frunte
Noi vom porni, şi-i vom zdrobi.

Avem o vrere neclintită,
Şi-n drumul nostru una ştim:
O patrie nebiruită
Sub steagul roşu să zidim.

Refren (acelaşi)

PREZENTATOR 2:

Partidul, conducătorul înţelept al clasei muncitoare nu putea fi doborît de nici o opreliste, nu putea fi înfrînt de zbirii siguranţei, slugoi jalnici ai burgheziei.

În condiţiile grele ale luptei ilegale, partidul pregăteşte pas cu pas înlăturarea regimului de exploatare. În condiţiile înaintării victorioase a armatei sovietice, P.C.R. organizează insurecţia armată de la 23 August. Această zi înscrisă cu litere de foc în istoria patriei, a fost piatră de hotar între viaţa veche, înlăturată pentru totdeauna şi viaţa nouă, luminoasă, ale cărei zori le-a deschis 23 August.

AUGUST

de ION BRAD

Porţi de aur
Ne-ai deschis,
Să trăim
Ce-a fost doar vis,
Vis plătit
Cu suferinţi
Şi cu sînge
De părinţi.

Tu în inimi
Eşti comoară,
Zi de August,
Luminoasă,
Ce-ai făcut
Din ţară, ţară,
Ce-ai făcut
Din casă, casă.

Nopţile
Încătuşate
Le-ai schimbat
În libertate.
Şi din zilele
Amare
Ai scos muguri noi
Şi floare.

Gîndul nostru
Ţi se-nchină,
Zi de zbor
Şi de lumină,
Soare nou
Ce înfloreşti
Plaiurile
Romîneşti!

PREZENTATOR 1:

Porţile grele ale închisorilor au căzut în lături. Comuniştii închişi de burghezie au fost eliberaţi. Soarele străluceşte. Ochii ţinuţi în întuneric se bucură de lumina soarelui, piepturile se umplu bine cu aerul zilelor de august şi în rînduri strînse partidul porneşte marea luptă pentru construcţia şi reconstrucţia ţării.

PREZENTATOR 2:

După 23 August 1944, tineretul muncitor în frunte avîndu-i pe utecişti, a participat la toate acţiunile organizate şi conduse de partid sub lozinca: „totul pentru front, totul pentru victorie". La îndemnul partidului tinerii mobilizaţi de U.T.C. pleacă voluntari pe front pentru zdrobirea definitivă a fascismului.

PREZENTATOR 1:

Patriei trebuia să i se vindece rănile războiului. Cărămidă cu cărămidă, trebuia clădit tot ceea ce fusese distrus. Brigăzi de tineri voluntari se avîntau în bătălia pentru reconstrucţia ţării, pentru primele construcţii ale patriei eliberate.

PREZENTATOR 2:

Întîi Bumbeşti-Livezeni, apoi Agnita-Botorca, Salva-Vişeu au fost şantierele de voluntari ale tineretului. În uzine, fabrici, pe şantiere au învăţat tinerii dorinţa fierbinte de a construi pentru Republica noastră iubită.

Răsună Valea

Autor şi compozitor
MARCEL BRESLAŞU

I

Ne-am adunat din tîrguri şi din sate
Să făurim Republicii un drum de fier.
Nimeni pe lume nu ne va abate
Eşti brigadier ori nu eşti brigadier?
Din coastă-n coastă sfredelim tunelul.
Brigada noastră, ea va cîştiga drapelul.
Am luat în traistă cîntecele toate
Şi le-nălţăm voioase către cer.

Refren:

Răsună valea, răsună valea
De la Bumbeşti la Livezeni
Şi creşte calea, şi creşte calea
Peste ponoare şi poieni.

II

Inimi fierbinţi şi mintea veşnic trează,
Ne-a învăţat partidul nostru să muncim.
Sub vîntul crunt, sub arşiţa de soare,
Sub ploaia aspră, n-o să ne clintim!
Din creastă-n creastă se avîntă puntea.
Brigada noastră, ea o să rămînă fruntea.
Ceas după ceas, şantieru-naintează:
Planul de muncă îl vom depăşi.

Refren (acelaşi)

III

Ştim că-ntr-o zi cu ploaie sau cu soare
De la Bumbeşti o să pornească primul tren.

PIONIEREASCĂ

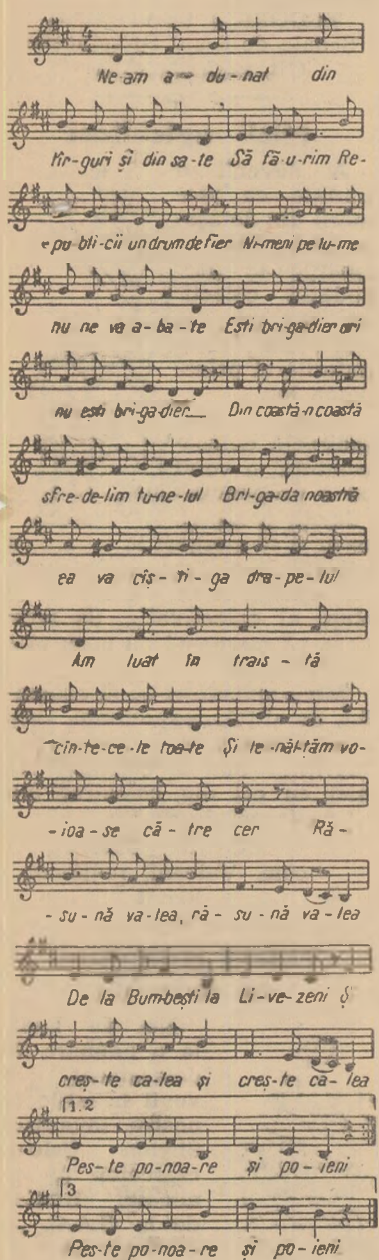
A stat destul brigada în picioare;
O să ședem pînă la Livezeni.
Din creastă-n creastă o să treacă trenul
Și la fereastră noi ne vom cînta refrenul.
Și-n tren vom pune mîndrei o scrisoare
Că noi ne ducem către Livezeni.

Refren (același)

IV

An după an, vagoanele-ncărcate
Vor colinda pe drumul făurit de noi
Să-mpartă drept belșugul de bucate
Și bucuria vremurilor noi.
Din creastă-n creastă, cînd va trece trenul,
Sub zarea-albastră, el va repeta refrenul.
N-a fost ușor, dar cauza e dreaptă:
În țară nouă creștem oameni noi.

Refren (același)

PREZENTATOR 1:

Alături de muncitori, tehnicieni și ingineri, zeci de mii de tineri au participat la construirea fabricii de rulmenți-Bîrlad, Uzina Cocsochimica de la Hunedoara, Hidrocentrala V. I. Lenin de la Bicaz, Blumingul de la Hunedoara, combinatele petrochimice de la Onești și Borzești, pretutindeni în marile construcții ale țării, tinerii au fost și ei prezenți, și-au adus aportul lor, înscriind o adevărată epopee a muncii dirze, pline de abnegație și eroism, a dragostei și devotamentului față de cauza partidului, fața de patria socialistă.

Țara mea e țară dragă

Cîntec popular

Foaie verde, foaie fragă,
Țara mea e țară dragă.
Te cîntă izvoarele, } (bis)
Te cîntă pădurile.

Foaie verde de mohor,
Cîntă păsările-n cor.
Foie verde matostat, } (bis)
Cîntă țăranul în sat.

Foaie verde mărăcine,
Muncitorii din uzine
Cîntă, țara mea iubită,
Legea nouă făurită.
Bucuria tuturor
Pretutindeni pe ogor.

Foaie verde, bob negară,
Auzi cum te cîntă, țară.
Auzi, țară, cum te cîntă } (bis)
Toate florile din luncă.

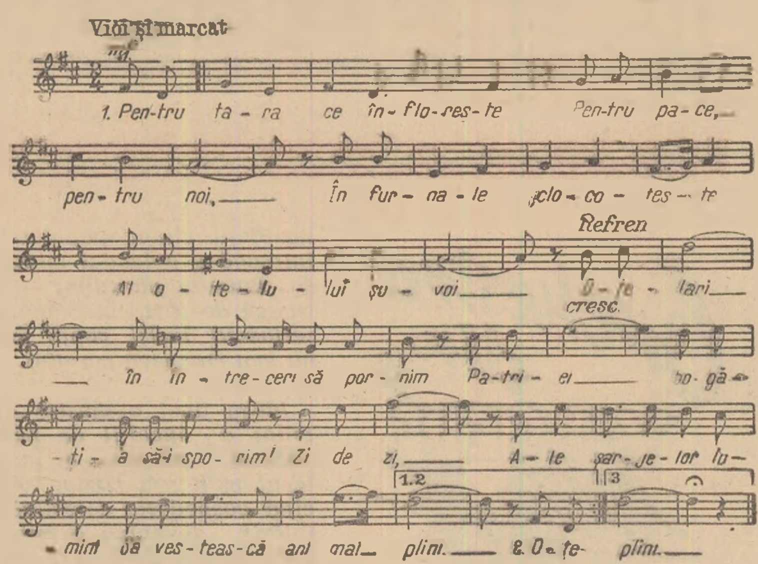

Cîntec despre oțelari

Versuri: M. FABIAN — **Muzica: E. LERESCU**

Pentru țara ce-nflorește
Pentru pace, pentru noi,
În furnale clocotește
Al oțelului șuvoi.
Refren:
Oțelari, în întreceri să pornim,
Patriei bogăția să-i sporim.
Zi de zi,
Ale șarjelor lumini
Să vestească ani mai plini.

Oțelarul viu zîmbește,
Cînd în rîuri de mărgean,
Vede-oțelul cu sporește
Cu avînt de năzdrăvan.
Refren:
Flori de-argint or să răsară
Din fierbințile grădini.
Pentru-a țării primăvară,
Noi unelte și mașini.
Refren

SECERIȘUL

Muzica de D. G. KIRIAC

Sub cel deal, sub cea colină, } (bis)
Fuge iute-un rîușor.
La tot pasul se înclină } (bis)
Valul peste prund în zbor.

Iar sub arșiță, pe cîmpuri, } (bis)
Vezi tot grupuri inălbind.

Sînt copile dalbe-n cînturi, } (bis)
Grîne de-aur secerînd.

Iar flăcăii-n car încarcă } (bis)
Snopii grei, în carul lor.
Merg la arie, descarcă } (bis)
Și se-ntorc cu mai mult dor.

PREZENTATOR 2:

Tineretului i-a-ncredințat partidul sarcina de a se ocupa alături de școală și familie de educarea tinerei generații — pionierii. Utemiștii ne sînt nouă pildă de curaj, de abnegație. Instructorii noștri, cei care ne îndrumă mereu în activitățile noastre — sînt, de asemenea, utemiști.

„Cîntec la primirea cravatelor roșii" de I. Nicorescu (apărut în nr. 14 al „Scînteii pionierului" din 6. IV. 1961)

PREZENTATOR 1:

În notele noastre bune, în micile noastre fapte pionierești, în dorința noastră de a fi din ce în ce mai buni, mai bine pregătiți — ne străduim de fapt să le semănăm lor — fraților noștri mai mari — utemiștii, iar mîine să putem deveni noi înșine membrii ai Uniunii Tineretului Muncitor.

Roșul carnet de utemist

de TITEL CONSTANTINESCU

Cravata mea de pionier, te las,
Celor mai mici. Eu azi mai urc o treaptă;
Pămîntu-l calc mai hotărît sub pas,
Carnetul drag de utemist m-așteaptă.

Mă cheamă visuri ne-nfricate-n zbor.
Nu-i nici o piedică să-mi stea în față.
În pas cu tineretul muncitor
Voi ști să cresc, cum Lenin ne învață.

Nu-i prea ușor să te desparți curînd
De cîntecul numit copilărie,
Dar simți cum arde-o flacără în gînd,
Cum inima mai dîrză vrea să fie.

Căci mă așteaptă sub seninul cer
Și holdele și munții de aramă.
Azi orice colț de țară-i șantier
Clocotul lor mă caută, mă cheamă.

Răspunderi noi în calea mea răsar.
Puteri am strîns, în ochi lumini de soare.
Sînt tînăr. Pacii vreau să-i fiu stegar,
Îți jur credința, clasă muncitoare!

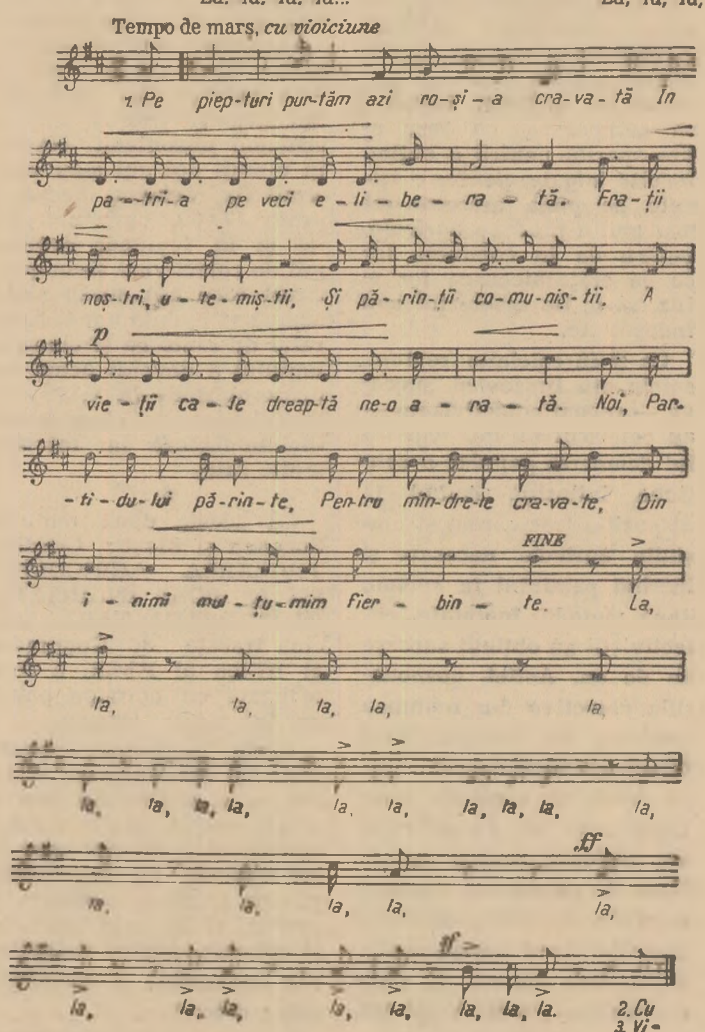
Cravata mea de pionier, te las,
Celor mai mici. Eu azi mai urc o treaptă;
Pămîntu-l calc mai hotărît sub pas,
Roșul carnet de utemist m-așteaptă.

PARTID, IUBIT PĂRINTE

Versuri: CONSTANTIN TEODORI
Muzica: LAURENȚIU PROFETA

Cu sete sorbim din carte-nțelepciune
Și-al ei cuvînt îl facem să răsune.
Pasul nostru se avîntă
Din izbîndă în izbîndă,
Și-avem la școală numai note bune.
Noi, partidului părinte,
Pentru-a cărții slovă vie,
Din inimi mulțumim fierbinte.
La, la, la, la...

Visăm să zburăm cu aripi îndrăznețe
Spre piscurile-nalte și semețe.
Astăzi, orice vis așteaptă
Să-l prefacem mîine-n faptă:
Puteri ne-o da a noastră tinerețe.
Noi, partidului părinte,
Pentru visele-ndrăznețe
Din inimi mulțumim fierbinte.
La, la, la, la...

PREZENTATOR 2:

Partid iubit, îți mulțumim! Pentru zilele luminoase ale copilăriei noastre, pentru vacanțele minunate petrecute pe malul însorit al mării sau pe cărările de basm ale munților, pentru școala nouă în care învățăm.

PREZENTATOR 1:

Îți mulțumim pentru fericirea din ochii părinților noștri, pentru zîmbetul cald și senin de pe chipul lor. Pentru tot ce ne înconjoară.

PREZENTATOR 2:

Datorită ție, partid iubit, visele noastre, chiar și cele mai îndrăznețe, devin azi realitate. Seara, înainte de culcare, un copil — e încă tare mititel, — visează cu ochii larg deschiși la ziua de mîine.

Să faci masa incandescentă a oțelului să te asculte supusă — e măreț! Să scoți din adîncuri, la lumina zilei cărbune — e eroic. Să vindeci oamenii — e minunat!

PREZENTATOR 2:

Eroi sînt și aceia care pe arșiță sau ploaie fac pămîntul să-i asculte, să rodească mult și bine. Așa cum vrea omul!

PREZENTATOR 1:

Fiecare victorie, fiecare nouă bucurie a patriei, îți umple sufletul de mîndrie și încredere. Știm bine: partidul ne îndrumă zi de zi spre cele mai frumoase culmi, spre zorile comunismului.

„Mulțumim din inimă partidului" cîntec.
(se va cînta de către toți pionierii)

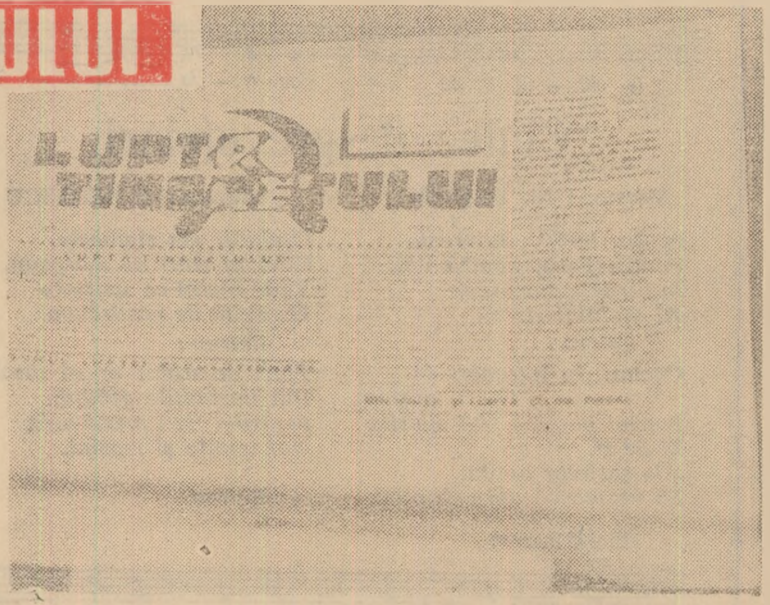

„Mama nu-şi va trăda fiul" de M. M. Şaraga

PRIN SĂLILE MUZEULUI DE ISTORIE A PARTIDULUI

Nenumăratele exponate aflate la Muzeul de Istorie a Partidului — documente autentice, fotocopii, facsimiluri, opere de artă — înfăţişînd aspecte din lupta revoluţionară a maselor muncitoare conduse de partid, reprezintă adevărate file de istorie. Ele evocă lupta eroică a comuniştilor şi a tuturor forţelor revoluţionare — unite sub conducerea partidului, împotriva exploatării, pentru independenţă, pentru ca astăzi să trăim o viaţă liberă şi fericită.

În această luptă grea dar glorioasă, partidul a avut un ajutor de nădejde — U.T.C. Aceste două, din exponatele aflate la muzeu, pe care vi le prezentăm — pictura „Mama nu-şi va trăda fiul" de M. M. Şaraga şi primul număr al ziarului „Lupta tineretului" (apărut la 15 martie 1940), organ al C.C. al Uniunii Tineretului Comunist din România, reprezintă numai o mică parte din numeroasele mărturii ale luptei uteciştilor în anii grei ai ilegalităţii pentru împlinirea măreţelor idealuri de luptă ale partidului.

Pe drumul belşugului

Ziarele au adus o nouă veste îmbucurătoare: s-a încheiat colectivizarea agriculturii şi în regiunile SUCEAVA şi BRAŞOV.

Păşind cu încredere pe calea arătată de partid — calea gospodăriei colective — ţărănimea muncitoare din aceste regiuni şi-a unit pămînturile laolaltă, hotărîtă să muncească cu însufleţire sporită pentru a obţine recolte bogate, pentru a trimite pe piaţa oraşelor cît mai multe produse agricole, pentru ca în căminele lor să se statornicească fericirea, să le fie casele tot mai îndestulate.

Ca şi în celelalte regiuni, satele din Braşov şi Suceava — recent colectivizate — au cunoscut în anii regimului democrat popular o continuă înflorire. Avînd la dispoziţie tractoarele şi maşinile agricole necesare şi lucrînd pămîntul în comun, după metode înaintate, colectiviştii au obţinut succese an de an. Astfel, gospodăriile colective din regiunea Suceava au realizat anul trecut, pe bază de contracte cu statul, un venit de peste 102.000.000 lei. Colectiviştii din regiunea Braşov au obţinut, de asemenea, venituri mari din vînzarea produselor agricole. Anul trecut, media veniturilor băneşti la suta de hectare a fost de 128.000 lei. Fondurile de bază ale gospodăriilor colective de aci au ajuns la peste 310.000.000 lei, reprezentînd o creştere de peste 70.000.000 lei faţă de 1960. Un număr de 88 de gospodării colective sînt milionare şi multimilionare.

Succesele obţinute de colectiviştii de aci au făcut ca faţa satelor din regiunile Suceava şi Braşov să se schimbe necontenit. Numai în ultimii doi ani s-au construit în regiunea Suceava peste 17.000 case noi. La fel şi în regiunea Braşov, mii de colectivişti şi-au construit case noi, mulţi şi-au cumpărat mobilă nouă. Aparatul de radio ca şi cinematograful a devenit acum un lucru obişnuit în viaţa colectiviştilor, iar lampa lui Ilici luminează în tot mai multe sate.

★

Cu aceste două regiuni, Suceava şi Braşov, COLECTIVIZAREA AGRICULTURII A FOST ÎNCHEIATĂ ÎN ÎNTREAGA ŢARĂ. Sarcina trasată de Congresul al III-lea al P.M.R. a fost realizată cu aproape patru ani înainte de termen.

Acum, ţărănimea colectivistă îşi concentrează toate forţele şi mijloacele pentru efectuarea în cele mai bune condiţiuni a tuturor lucrărilor agricole de primăvară, pentru sporirea continuă a producţiei agricole vegetale şi animale, pentru dezvoltarea economică a gospodăriilor colective.

Orchestra din Vîlcele

Luminile s-au stins şi, o dată cu ele, a încetat şi freamătul sălii. De pe scenă, cîntecul lin al viorilor a răsunat prelung, revărsînd în sală o melodie caldă, plină de dragoste...

Artiştii care ne-au desfătat în seara aceea nu au mai mult de 12—13 ani fiecare. Degetele lor micuţe descopereau pe strune frumuseţi ce emoţionau, făceau să palpite — la unison cu ei — inimile întregii asistenţe. Cînd cortina a căzut, acoperind ultimul ecou al unui însufleţit cîntec popular, sala întreagă a aplaudat minute în şir. Bucuria părinţilor — pentru că de fapt, pe scenă, concertaseră înşişi copiii lor — nu mai cunoştea margini.

. . . .

Ideea unei orchestre a copiilor a încolţit de mult la Vîlcele. Realizarea ei însă s-a făcut mult mai tîrziu. Atunci cînd gospodăria colectivă s-a întărit, devenind o puternică unitate socialistă. Achiziţionarea de instrumente muzicale a costat nu mai puţin de 25.000 lei.

Cît priveşte artiştii, ei au fost selecţionaţi dintre cei mai buni elevi la învăţătură — copii ai colectiviştilor din comună: Spiţă Silvia, Popa Alexandru, Miţu Luminiţa, împreună cu alţi 20 de pionieri şi şcolari, avînd ca îndrumători pe Tili Oprea şi Trandafir Popescu, învăţători la şcoala de 8 ani din comună.

Începutul, ca orice început, a fost destul de greu. Dar căutările profesorilor şi încercările copiilor s-au încheiat pînă la urmă cu succes. „Premiera" a adus multă bucurie.

Acesta a fost începutul..

Recent, a avut loc un nou spectacol. Acela despre care vorbeam la început. De data aceasta, „consacraţii", cu feţele îmbujorate ca şi întîia oară, au prezentat un program şi mai bine pregătit, cîntînd viaţa nouă, luminoasă a colectiviştilor. Tocmai de aceea bucuria părinţilor a fost şi mai mare.

Aşadar, pe lîngă celelalte succese, colectiviştii din comuna Vîlcele, raionul Rîmnicu Sărat au mai adăugat unul — orchestra pionierilor!

IOAN VLANGA

Veşti de la sat

Hărnicie

Ne-am gîndit într-o zi că am putea face o monografie a satului nostru. Am avea ce scrie. Multe din datele necesare întocmirii monografiei sînt la îndemîna oricărui pionier. Noi ştim, de exemplu, că pe locul unde se află acum cele două şcoli noi — una de 8 ani şi alta medie — era un maidan.

S-ar mai putea însă scrie acolo şi despre hărnicia pionierilor şi şcolarilor. Cînd s-a ridicat construcţia Casei de cultură, am fost printre primii care am dat ajutor la stivuitul cărămizilor şi curăţatul molozului. Acum, întreaga regiune e colectivizată. Aceasta ne dă un nou imbold. Abia aşteptăm să vină zilele călduroase, să mergem la plivitul grîului sau la grădina de zarzavat, să ne aducem şi noi părticica noastră de muncă la înflorirea gospodăriei colective.

TUDORICA ECATERINA
Şcoala de 8 ani Drăgăneşti-Olt, regiunea Argeş

Micii apicultori

A devenit o tradiţie ca pionierii din detaşamentul nostru să meargă la gospodăria colectivă din sat, să dea ajutor, după puterile şi priceperea lor.

Deunăzi, preşedintele detaşamentului a venit cu o propunere: „Băieţi, a zis el, ce-ar fi să mergem la tovarăşul preşedinte, să-i spunem că vrem să îngrijim şi noi de cei 50 de stupi ai colectivei"... Să mergem, să mergem! au spus pionierii în cor.

Micii apicultori au şi acumulat, de altfel... experienţă. Unitatea noastră are 2 stupi bine îngrijiţi. Sîntem convinşi că nici cu cei din colectivă n-o să ne facem de ruşine.

COSMA MARIA
com. Valcani, regiunea Banat

Viitori crescători de animale

Nu de mult, la o adunare de detaşament, a venit în mijlocul nostru tovarăşul Simion Usleat, crescător de animale, fruntaş de la G.A.C. „6 Martie" din Cîlnic. El a fost delegat la Consfătuirea ţăranilor colectivişti de la Bucureşti şi ne-a vorbit despre entuziasmul şi hotărîrea colectiviştilor de a munci şi mai mult pentru înflorirea gospodăriilor colective din care fac parte.

Bucuroşi de cele aflate, am hotărît să învăţăm cît mai bine, să ne pregătim să devenim şi noi crescători de animale, să lucrăm cînd vom fi mari în gospodăria colectivă. Pionierii au hotărît, de asemenea, să meargă din cînd în cînd la grajduri, unde lucrează tovarăşul Simion, să ajutăm la îngrijirea viţeilor.

CONSTANTIN IOANA
comuna Cîlnic, regiunea Hunedoara

Veşti de la sat

Gospodăria colectivă — izvor de belşug şi bunăstare

După cum aţi aflat şi din paginile gazetei, procesul de încheiere a colectivizării agriculturii în patria noastră s-a terminat. Convinşi de marile avantaje pe care le oferă munca în comun în gospodăria colectivă, ţărănimea muncitoare a urmat cu încredere calea arătată de partid, păşind în marea familie a colectiviştilor, făurindu-şi un viitor fericit.

Acum, prin intermediul aparatului de fotografiat, să facem cunoştinţă cu cîteva aspecte din viaţa nouă, luminoasă a colectiviştilor din G.A.C. „Vl. Maiakovski" din comuna Comloşul Mare, regiunea Banat.

Paralel cu dezvoltarea producţiei de cereale, colectiviştii de aci dau o mare atenţie dezvoltării sectorului zootehnic (prima fotografie) din care, anul trecut, au realizat un venit de aproape 1.500.000 lei. Pentru anul acesta, ei au prevăzut sporirea numărului de bovine de la 420 la 779, dintre care 354 vaci cu lapte.

Schimbul de experienţă a devenit un lucru obişnuit între colectivişti. Fotografia a doua prezintă o vizită a colectiviştilor din comuna Greoni, raionul Oraviţa, la sectorul zootehnic.

Faţa satului s-a schimbat de la an la an. Pînă acum s-au ridicat aci peste 100 de case noi, există un frumos cămin cultural, colectiviştii au la îndemînă o bibliotecă cu peste 5.000 de volume, precum şi cinematograf la care se prezintă permanent filme artistice şi documentare. De aceeaşi viaţă luminoasă se bucură şi cei mici, copiii colectiviştilor. Fotografia a treia înfăţişează o audiţie muzicală la camera pionierilor, iar ultima fotografie, un aspect de la grădiniţă, unde merg copiii cînd părinţii lor se află la muncă.

Foto: I. IVAN

O sărbătoare a întregului popor sovietic

La Moscova, ca şi pe întreg cuprinsul Ţării Sovietice, la 18 martie a fost o zi de mare sărbătoare. Au avut loc alegerile pentru Sovietul Suprem al U.R.S.S. Oamenii muncii, de la tinerii muncitori şi studenţi şi pînă la cei cu părul nins de ani, s-au îndreptat încă de dimineaţă la centrele de votare, împodobite sărbătoreşte cu drapele purpurii, strălucitoare.

Pretutindeni în Ţara Sovietică, alegerile s-au desfăşurat într-o atmosferă de puternic entuziasm. Entuziasmul însufleţitor al succeselor deosebite obţinute de poporul sovietic în toate domeniile de activitate, al perspectivelor deschise de cel de al XXII-lea Congres al P.C.U.S., care a avut loc cu cîteva luni în urmă. Mare parte din alegători s-au prezentat la vot încă din primele ore. În regiunile răsăritene, pe insula Sahalin ca şi în regiunea Amurului, în Altai — locul de baştină al cosmonautului Gherman Titov — ca şi departe, la observatorul Mirnîi din Antarctida, au votat pînă la prînz toţi alegătorii înscrişi pe liste.

Alegerile pentru Sovietul Suprem, desfăşurate la 18 martie, reflectă totodată largul democratism sovietic. Au participat la vot un număr de 139.947.206 alegători, adică 99,95 la sută din cei înscrişi pe liste, ei exprimîndu-şi ataşamentul fierbinte faţă de Partidul Comunist, votînd cu entuziasm pentru victoria comunismului, pentru pace.

Marea victorie a poporului algerian

DATE DESPRE ALGERIA: Suprafaţa — peste 2,2 milioane km^2; **populaţia** — 10 milioane locuitori; **Oraşe importante** — Alger şi Oran. **Bogăţii: agricultură — se cultivă: grîu, orz, citrice, tutun, viţă de vie, măslini, cele mai bune pămînturi se află în mîinile colonialiştilor francezi; industria — în special extractivă: fier, plumb, zinc — este foarte slab dezvoltată.**

★

La 19 martie, orele 12, pe întreg pămîntul algerian, pîrjolit de un război necruţător timp de peste 7 ani, a intrat în vigoare acordul de încetare a focului, încheiat între Guvernul Provizoriu al Republicii Algeria şi Guvernul Francez.

Timp de aproape 7 ani şi jumătate, poporul algerian a luptat cu un eroism de nedescris pentru a scutura jugul robiei coloniale, care îi apăsa grumajii de 130 de ani, pentru dreptul său sfînt la autodeterminare şi o viaţă liberă într-un stat independent. În lupta sa grea, poporul algerian a adus nenumărate jertfe, mulţi dintre cei mai buni fii ai săi căzînd la datorie.

Şi poporul francez a plătit greu pentru *„războiul murdar"* dus de guvernanţii colonialişti francezi în Algeria. Mii şi mii de tineri francezi, abia păşiţi de pragul copilăriei, şi-au pierdut viaţa pentru profiturile scandaloase de mari pe care colonialiştii le realizau în Algeria.

Occidentul imperialist care cîntă pe toate strunele despre „libertate", despre „apărarea" acestei „libertăţi" pentru care ar fi el chemat, i-a sprijinit pe colonialiştii francezi timp de peste 7 ani în războiul lor nedrept împotriva eroicei Algerii. Pe bună dreptate a declarat, adresîndu-se poporului său, Ben Khedda, preşedintele G.P.R.A.: *„Occidentul nu a făcut nimic pentru noi în cursul celor 7 ani de război... Răsăritul ne-a susţinut la O.N.U. şi ne-a ajutat materialiceşte"*.

La a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., tovarăşul Gh. Gheorghiu-Dej, exprimînd simpatia şi solidaritatea poporului romîn, spunea: Poporul şi Guvernul romîn *„...îşi manifestă simpatia fierbinte faţă de lupta dreaptă, eroică, a poporului algerian care se va încheia neîndoielnic, prin victoria meritată"*. Şi consecvent politicii sale de sprijinire a luptei popoarelor pentru independenţă, guvernul R.P.R. a recunoscut de drept Guvernul provizoriu al Republicii Algeria, urînd din toată inima poporului algerian succes în construirea statului naţional independent şi suveran.

Dar încetarea focului în Algeria nu înseamnă încă instaurarea păcii în Algeria. Colonialiştii francezi, prin uneltele lor criminale ca bandiţii din O.A.S., vor încerca încă să răpească poporului algerian rodul istoricei sale victorii. În zilele noastre însă, cauza eliberării popoarelor din robia colonială învinge. Sprijiniţi de popoarele socialiste, de popoarele iubitoare de pace de pretutindeni, poporul algerian va învinge negreşit şi definitiv.

MICA ÎNVĂŢĂTOARE

La mitingul organizat în cinstea lichidării neştiinţei de carte, în oraşul Melena del Sur, Fidel Castro a văzut o fetiţă. Pe umărul sting ea purta o insignă din piele albă cu inscripţia: „învăţător".

— Cum te cheamă? a întrebat-o Fidel Castro.

— Barbara Palensuela.

— Dar cîţi ani ai tu?

— Unsprezece... Sînt în clasa a V-a.

— Şi cîţi oameni ai învăţat tu, Barbara, să scrie şi să citească?

— Opt.

— Şi mai departe, ce vrei să faci?

— Dacă patria are nevoie, voi învăţa mai departe oamenii să scrie şi să citească...

Amintindu-şi cum s-a hotărît ea să participe la lichidarea analfabetismului, Barbara povesteşte:

— Cînd Fidel a spus că într-o ţară liberă nu trebuie să fie neştiutori de carte şi că patria încredinţează această sarcină tineretului, eu m-am prezentat imediat la Ministerul Învăţămîntului. Îmi era tare teamă că n-or să mă primească, fiind prea mică. La început m-au trimis acasă, dar eu am venit încăodată, apoi încăodată... Pînă la urmă, nu m-au mai respins. E adevărat că nu m-au trimis în Munţii Siera Maestra ci în oraşul Melena del Sur. Aici am stat 6 luni. Locuiam la oamenii pe care i-am învăţat carte. Cel mai vîrstnic avea 55 de ani iar cel mai tînăr — 16. Poate credeţi că nu mă ascultau? Nicidecum. Ne înţelegeam foarte bine. În timpul liber îi ajutam la gospodărie, lucram alături de ei...

Acum numele micuţei Barbara este cunoscut şi rostit cu dragoste în întreaga Cubă.

Patriotismul fierbinte este caracteristic întregului popor cuban care munceşte cu pasiune şi hotărîre pentru înflorirea patriei eliberate.

Barbara în uniformă de învăţător cuban.

U.R.S.S. a lansat un nou satelit artificial al Pămîntului

● **Perigeu — 217 km; apogeu — 980 km.**

● **In 1962 U. R. S. S. va lansa o serie de sateliți artificiali ai Pămîntului**

U.R.S.S. a lansat la 16 martie, în cadrul programului de explorare a păturilor superioare ale atmosferei și a spațiului cosmic, un nou satelit artificial al Pămîntului.

Perioada de revoluție a satelitului este de 96,35 minute.

La bordul satelitului sînt instalate aparataj științific, un sistem radiotelemetric și un post de radioemisie, care lucrează pe frecvențe de 20,003 și 90,018 MHz.

În cadrul programului de explorare a păturilor superioare ale atmosferei și a spațiului cosmic, în 1962, de la diferite cosmodromuri din Uniunea Sovietică, vor fi lansați o serie de sateliți artificiali ai Pămîntului. Noul program al acestor cercetări, prevede, printre altele și studierea concentrației particulelor încărcate în ionosferă în scopul propagării undelor radio, studierea compoziției sub raport energetic a centurilor de radiații din jurul Pămîntului pentru aprecierea pericolului radiațiilor în cursul zborurilor cosmice de lungă durată, studierea cîmpului magnetic terestru, ș. a.

În afară de aceasta, vor fi încercate și verificate mai multe elemente de construcție a aparatelor cosmice.

În urma înfăptuirii programului stabilit, savanții sovietici vor dobîndi noi posibilități de studiere a fizicii păturilor superioare ale atmosferei și a spațiului cosmic.

Energii ale VIITORULUI...

SOARELE, PĂMÎNTUL ȘI VÎNTUL

Istoria amintește că marele fizician al antichității, Arhimede a salvat Syracuza de romani incendiindu-le vasele de război cu ajutorul razelor solare concentrate de niște oglinzi enorme. A fost prima utilizare a energiei uriașe a razelor solare.

Vreme de sute de ani, locuitorii insulei Waikarei din Noua Zeelandă își încălzeau mîncarea la căldura degajată de emanațiile vulcanice prin crăpăturile pămîntului. Acestea sînt primele bucătarii din lume care folosesc drept combustibil energia geotermică, adică a pămîntului.

Cine nu-și aduce aminte de întîmplările lui Don Quijotte, cel ce s-a luptat cu morile de vînt? Vîntul a fost și este o sursă energetică care pune în mișcare sute și mii de mori.

SOARELE LA ÎNTRECERE CU CĂRBUNELE

Fiecare centimetru pătrat de pe suprafața solară emite, sub formă de căldură și lumină, o energie de 8.000 watti. Numai șase metri pătrați de pe suprafața solară poate produce energia necesară pentru acționarea unei centrale electrice ce poate alimenta un oraș cu 100.000 locuitori. Pămîntul primește însă de la Soare numai o energie de jumătate miliard de watti ceea ce reprezintă în fiecare secundă o energie echivalentă cu aceea ce o poate emana șase milioane de tone de cărbune.

Pe drept cuvînt știința caută să folosească în viitor această sursă energetică gratuită. O primă utilizare se preconizează să fie dată cuptoarelor solare. Aceste cuptoare, al căror principiu ar fi foarte simplu, constau din concentrarea unor mari cantități de raze asupra obiectului de încălzit. Astfel, asemenea tipuri de cuptoare vor fi folosite pentru minerale dure, pentru materiale refractare, industria sticlei, la producerea metalelor rare cît și în industria chimică. În Uniunea Sovietică, utilizîndu-se oglinzi parabolice foarte precise s-au realizat temperaturi pentru topirea și sudura metalelor pînă la 3.600° C.

DAR CELELALTE ENERGII?

Energia vînturilor va avea în viitor utilizări mai mari decît astăzi. Ea va fi folosită pentru punerea în mișcare a centralelor eoliene datătoare de energie electrică. Se vor folosi acumulatori puternici care vor înmagazina întreaga energie captată la un moment cînd sînt vînturi mai intense și care să poată fi folosită atunci cînd aceste vînturi încetează să bată. Viitorul deschide perspective largi de utilizare a acestei energii.

Dar energia geotermică, energie ce o ascunde Pămîntul? Cum va fi folosită în viitor? Gazele calde ce vor fi captate din adîncimile mari ale pămîntului vor fi folosite pentru acționarea directă a turbinelor și motoarelor cu gaze producătoare de energie electrică. În felul acesta se vor economisi uriașe cantități de combustibil ce ar trebui consumate pentru producerea de aburi sau gaze necesare punerii în mișcare a turbinelor. În Islanda sînt regiuni unde încălzirea locuințelor se face cu gaze vulcanice calde. Utilizarea gazelor vulcanice va fi posibilă acolo unde există rezerve subterane de asemenea gaze, în regiuni îndeosebi vulcanice.

Utilizîndu-se și aceste surse energetice, în viitor, mai mult decît astăzi, se vor economisi uriașele rezerve de cărbuni și petrol, de gaze naturale de care dispune Pămîntul. În felul acesta, petrolul și cărbunii ce nu vor mai fi folosiți drept combustibil vor lua calea instalațiilor chimice care îi vor transforma în numeroase bunuri necesare îndestulării traiului omului în viitor.

Ing. A. LISEANU

Lucrările de primăvară în stupină

O dată cu venirea primăverii, în stupină trebuie efectuate următoarele lucrări:

Pregătirea stupinei sau a locului unde vom așeza stupii: această lucrare constă în curățirea de buruieni și uscături, „spălarea locului" sau împrăștierea nisipului, și fixarea unor țăruși sau postamente pentru așezarea stupilor.

Plantarea în stupină a pomilor fructiferi.

Semănarea unor plante melifere ca facelia, coreandrul, sulfina, muștarul, levănțica, rapița etc.

Pregătirea stupilor: se curăță urdinișurile de albinele moarte și se deschid pentru zborul de curățire al albinelor; se curăță fundul stupului de resturile găsite (rumeguș de ceară și cadavre de albine); în cazul cînd fundul stupului e mobil, acesta se scoate și se curăță în afara stupinei, răzuindu-se cu o daltă și spălîndu-se cu apă fiartă cu leșie; în cazul stupului cu fundul fix, resturile de pe el se îndepărtează prin urdiniș, folosind o pană de gîscă sau o sîrmă îndoită.

Se așază un adăpător în apropierea stupinei, în așa fel ca razele soarelui să încălzească apa.

Cînd temperatura aerului a crescut la 12—14 grade, trebuie să facem revizia sumară a familiei. În timpul revizuirii se stabilesc și se notează în caietul stupinei următoarele date: numărul stupului, prezența mătcii, puterea familiei, rezervele de hrană, starea cuibului, aprecieri asupra iernării albinelor.

Dacă în faguri există puiet, înseamnă că matca trăiește. Dacă puietul lipsește, examinăm fiecare ramă. Dacă matca n-a fost găsită, în mijlocul cuibului se pune o ramă de control cu ouă cu larve tinere pe care albinele vor clădi „botci de salvare".

Dacă albinele sînt neliniștite înseamnă că familia este orfană și atunci se introduce o colivie cu matcă. Dacă se observă lipsa mierii, se dă hrană stimulentă de sirop de zahăr preparat din două părți zahăr și una parte apă. Siropul se dă în hrănitoare, seara cînd zborul albinelor încetează.

După aceste lucrări, în zilele calde, cînd albinele sînt la cules, se face o curățenie sanitară și o dezinfectare a stupului. În acest scop se pregătesc 3—4 stupi goi, se dezinfectează și apoi se mută în cuiburile din stupii în care au iernat, căutînd a păstra ordinea în așezarea ramelor.

Prof. MARIA MACARIE
Palatul pionierilor, București

Superstițiosul

— Tu ce faci, Dane, nu mergi acasă să înveți?

— Nu, eu mai joc puțin fotbal. Cred că n-o să m-asculte tocmai mîine. Am note la toate obiectele...

Obosit, pe la ora prînzului Dan a plecat acasă. A mîncat în grabă, și-a pus cărțile în ghiozdan și a luat-o fuga spre școală. Speriată, o pisică neagră îi taie calea, ceea ce-l făcu pe Dan să exclame îngrozit: „Vai, ce ghinion!" Și tot drumul, pînă la școală, n-a avut decît un singur gînd: „Pisica... Mi-a tăiat drumul o pisică! Să știi că mă asculta!..."

. . . .

— Ce lecție avem astăzi la limba romînă? Dan auzi ca prin vis întrebarea profesoarei.

Surprins, se sculă în picioare. Pisica neagră îi apăru, hlizindu-i-se batjocoritor, parcă, și spunîndu-i: „O să te-asculte!... Sic! O să te-asculte!..."

— N-nu știu, se bîlbîi Dan.

— Să-i amintească cineva titlul lecției! — spuse profesoara.

Dar nici atunci, cînd află lecția la zi, Dan nu-și aminti nimic. Ce și-ar fi putut aminti, dacă nu citise o iotă?

— Pentru azi ai nota 4, băiatule!

În pauză, Dan, rușinat de nota primită, spuse colegilor că de vină e numai nenorocita de pisică neagră.

— Așa mi se întîmplă mie — se plînse Dan. Pisicile negre, visele în care visez veselie, numărul 13... Întotdeauna îmi aduc ghinion.

Îl susținu numai Viorel; ceilalți, se-ntoarseră rîzînd ironic.

★

De la această întîmplare a trecut cîtva timp. Într-una din zile, în detașament se anunță că se va organiza o adunare cu tema: „Superstițiile și combaterea lor" — ceea ce se și întîmplă curînd. Printre cei care au vorbit la adunare a fost și Dan. Da, da, nu vă mirați, chiar Carpov Dan, de la Școala de 8 ani nr. 1 din Baia Mare.

— Ați auzit cu toții, că unii spun că-ți merge rău cînd începi un lucru în ziua de 13, sau cînd îți taie calea o pisică neagră. M-ați auzit și pe mine, scuzîndu-mă adeseori cu astfel de argumente, ori de cîte ori nu știam să răspund pentru că nu mă pregătisem. În fond, toate acestea nu sînt decît niște credințe false, bazate pe frica omului... La mine, frica se manifesta pentru că... nu citeam, nu învățam... Vă aduceți aminte cînd am luat patru la romînă? Toată dimineața jucasem fotbal și nici nu pusesem mîna pe carte! Cînd mi-a ieșit în cale pisica, nu m-am gîndit decît că o să am ghinionul să... mă asculte! Or „ghinionul" ăsta trebuie să-l aștepte orice elev cînd nu-și pregătește lecțiile. Dar de el poți „scăpa" ușor, învățînd! Pisica neagră e pur și simplu un fleac! La noi pe stradă sînt o grămadă! Astăzi, cînd veneam la școală, mi-a ieșit iarăși în cale o pisică neagră. Cu toate acestea, la matematică am luat un 9, pentru că mi-am pregătit lecția și am știut. Asta-i cu pisica și cu alte prostii...

Cei de față îl ascultau pe Dan, „superstițiosul" care le vorbea despre... credințe false! Îl ascultau și nu se mirau. Ei știau că Dan putea face aceasta numai pentru că, ajutat de pionierii din detașament și de colectivul de conducere, făcuse cunoștință, prin intermediul diferitelor cărți de popularizare a științei, cu netemeinicia acestor vorbe deșarte pe care unii oameni le numesc „soartă", „destin" etc.

RADU BOGDAN

Din poşta SĂPTĂMÎNII

Timpul favorabil plantării puieţilor a sosit! De curînd, pionierii din unitatea noastră au hotărît să planteze pe terenul din faţa Complexului şcolar 5.000 de puieţi forestieri. Înainte de a începe lucrul, am organizat discuţii în detaşamente despre tehnica plantării. Apoi, am hotărît ca terenul pe care-l vom planta să fie împărţit în parcele şi după plantare, fiecare detaşament va continua să îngrijească puieţii de pe una din aceste parcele.

URSACHE MARCELA
Şcoala medie nr. 2, Bîrlad

Zilele acestea am pornit cu toţii la lucru în grădiniţa din faţa şcolii. Înarmaţi cu sape, casmale şi grebla harnicii pionieri Ioniţă Petre din clasa a VI-a A, Moise Mihai şi Mamut Uzmen din clasa a VII-a şi mulţi alţii au aranjat rondurile, au fixat locurile în care vor sădi cele mai frumoase flori.

Şi în sera şcolii s-a lucrat de zor. Aici, micii naturalişti au şi pregătit primele răsaduri cu care vom înfrumuseţa grădina şcolii.

Aşteptăm cu nerăbdare ziua cînd din firicelele plăpînde ale răsadurilor se vor înălţa minunatele flori parfumate.

NICHITA M.
Şcoala de 8 ani nr. 1, Medgidia

G.A.C. „Nicolae Bălcescu" din comuna noastră are o crescătorie cu peste 1.500 de păsări şi vor mai sosi încă pui de la incubatoare.

Noi, pionierii, mergem de multe ori la crescătoria colectivei să dăm o mînă de ajutor la curăţirea coteţelor, la adusul apei şi la hrănirea păsărilor. Tovarăşele colectiviste Elena Lazăr, Elena Iancu şi altele ne primesc cu plăcere.

LUCAN ION
Şcoala de 8 ani, comuna Calomfireşti, raionul Alexandria.

Semnele tot mai vădite ale primăverii au făcut ca pionierii Şcolii de 8 ani nr. 12 din Constanţa să iasă la curăţatul pomilor din grădina şcolii.

ŞTIRI • ŞTIRI • ŞTIRI

3.000 kg. fier vechi au predat I.C.M.-ului pionierii Şcolii medii nr. 2 din Caransebeş.

★

Într-una din adunările lor, pionierii claselor a V-a de la Şcoala de 8 ani din comuna Sînpaul, raionul Luduş, l-au invitat pe tovarăşul preşedinte al Sfatului popular comunal, care le-a vorbit despre realizările regimului democrat popular din raion şi regiune.

★

Nu de mult pionierii grupei I-a a detaşamentului nr. 3 de la Şcoala de 8 ani, comuna Tiream, raionul Carei au ţinut o adunare în care au învăţat să semnalizeze cu fanioane. În curînd ei vor începe exerciţiile în aer liber.

★

Pionierii clasei a IV-a de la Şcoala din satul Oancea, comuna Latinu, raionul Brăila au confecţionat pînă în prezent 20 de căsuţe pentru păsărele, pe care le-au fixat în pomii din grădina şcolii. Zilnic pionierii aşază în aceste căsuţe hrana pentru păsărele.

★

„Zile ale cîntecului şi jocului" — aşa numesc pionierii Şcolii de 8 ani din comuna Dranceni, raionul Huşi, zilele de duminică. Într-una din aceste zile pionierii au învăţat cîntecele „Partid, iubit părinte" şi „De-aş avea un milion de inimi" precum şi jocul vesel „Paznicul de noapte".

★

Un grup de pionieri fruntaşi la învăţătură de la Şcoala de 8 ani nr. 1 din Bistriţa, au făcut o frumoasă excursie cu autocarele O.N.T., în regiunea Cluj. Printre localităţile vizitate se numără oraşul Năsăud şi comuna Coşbuc unde au vizitat casa memorială „George Coşbuc".

Activităţi sportive în unitate

Vizita noastră la Şcoala medie nr. 13 din Cluj a fost cu totul inopinată. Am vrut să surprindem cîteva aspecte din activitatea sportivă a celor mai mici reprezentanţi ai şcolii, pionierii, într-o zi obişnuită.

Răsfoim cu plăcere bloc-notesul. Este plin de la prima la ultima filă. Notaţii bogate despre o diversitate de acţiuni în care pionierii şcolii au fost prezenţi cu tot entuziasmul lor!

...Sala de gimnastică. Csaki Maria din clasa a V-a ne dă emoţii executînd o „roată", cu dezinvoltura unei maestre! Cea mai mică reprezentantă a şcolii la Spartachiada pionierilor şi şcolarilor este şi cea mai talentată. Colegele ei de cerc sportiv, Nasta Ecaterina şi Moldoveanu Letiţia, admiră în acelaşi timp cu noi, evoluţia micuţei Maria. Apoi încearcă şi ele. O dată, de două ori... A apărut instructoarea superioară:

— Fetelor, gata! La vestiare. Va trebui să lucreze şi voleibalistele!...

Un grup de fete îşi fac apariţia în pas alergător. Stoian Daniela din clasa a VI-a, Vlas Maria şi Porumb Viorica din clasa a VII-a sînt primele care pătrund în sală. Zece minute de încălzire, alte zece de gimnastică de ansamblu. Prins într-o discuţie cu profesoara, nici n-am observat cînd a fost întins fileul, cînd fetele împărţite în două echipe au început un adevărat meci...

N-am mai rămas să-i vedem la lucru pe atleţi. Împreună cu profesoara Pavlenco şi cîteva instructoare, eleve în clasa a IX-a, am mutat locul discuţiei noastre în camera pionierilor.

Fără exagerare, camera pionierilor este cea mai frumoasă şi mai primitoare încăpere din şcoală.

Dar să rezumăm conţinutul discuţiei avute.

Pionierii de aici iubesc sportul şi se afirmă din plin pe acest tărîm. Dovadă? Locul I la gimnastică şi locul II la volei pe oraş. În perspectivă: „Spartachiada pionierilor şi şcolarilor", „Cupa primăverii" şi campionatele „Şcolilor sportive" la volei şi baschet. Altfel spus, prilejuri de reafirmare a pasiunii lor sportive.

Să nu uităm însă că cei mai buni pionieri-sportivi ai şcolii sînt şi fruntaşi la învăţătură, elevi disciplinaţi şi apreciaţi (un exemplu elocvent: voleibalista Porumb Viorica care este preşedintă de unitate).

TIBERIU STAMA

In curînd la cinematograful PATRIA noul film romînesc
P U Ş T I U L
O producţie a studioului cinematografic „BUCUREŞTI"

In completare va rula filmul documentar „Trei strigăte pe Bistriţa" — o producţie a Studioului „Alexandru Sahia"

Ei au numai note foarte bune

MITROI MARIA,
Şcoala de 8 ani, comuna Goicea Mare, raionul Segarcea.

NEBANCEA ŞTEFAN,
Şcoala de 8 ani, comuna Basarabi, raionul Medgidia.

MOLDOVAN VASILICA,
Şcoala de 8 ani, comuna Grădiştea, raionul Urziceni.

ŞERBAN GHEORGHE,
Şcoala de 8 ani nr. 13, Arad.

PĂUN PASICA,
Şcoala de 8 ani, Ciureştii Vechi, comuna Balaşeşti, raionul Bujoru.

MUNTEANU DUMITRU,
Şcoala de 8 ani, Blebea, oraşul Tîrgul Neamţ.

V. NESTAIKO

„COSMO-NATKA"

Natka nu putea să sufere uleiul de ricin şi untura de peşte mai de mult, iar pe vecinul ei, Kotka Svaciko, numai de la o vreme. Şi doar au fost cîndva prieteni... E drept, pe atunci mai erau încă mici şi li se spunea pur şi simplu copii, nu băieţaşi şi fetiţe. Se jucau împreună, aveau aceleaşi jucării... Pînă şi cînd se îmbolnăveau, aveau aceleaşi... boli ! Iar de speriat, la fel se speriau de Lupul Cenuşiu din poveste şi la fel îl căinau împreună pe bietul ied, din care rămăseseră doar cornițele şi picioruşele. Vai, aceste cornițe şi picioruşe ! Cîte lacrimi n-au vărsat împreună Kotka şi Natka din pricina lor !...

Dar iată că vremea a trecut şi atît Kotka cît şi Natka s-au făcut mărişori. Iar într-o zi, Kotka i-a spus deodată Natkăi: „Eşti pur şi simplu o... fetiţă !"

Natka fu jignită şi-i răspunse: „Iar tu eşti... Kotka-şmotka !"

Ei, şi de-aci porni totul !

Kotka o lovi zdravăn pe Natka, cu pumnul, în spinare. Iar Natka, drept răspuns, îl pocni pe Kotka cu ghiozdanul în cap.

Şi uite aşa au încetat ei să mai fie pur şi simplu copilaşi şi au devenit băiat şi fetiţă.

„Lasă că-i arăt eu lui — gîndea ea — ai să vezi tu şmotea-barabotea !"

Dar era greu să-i arăţi ceva lui Kotka. El n-o băga de loc în seamă pe Natka şi juca fotbal. Şi încă făcea pe portarul ! Natka îşi smiorcăi nasul şi îi veni şi ei pofta să fie portar. Dar i se spuse politicos : „Pleacă de-aici ! Fetiţele nu pot fi portari".

Natka răspunse fără zăbavă: „Ei şi, nu mai pot eu de fotbalul vostru !"

Iar lui Kotka îi mai spuse aparte : „Eşti ultimul dintre miorlăiţi. Crezi că nu ţin minte cum ai ţipat cînd ţi-au făcut injecţie ?"

Dar nici măcar asta n-a produs vreo impresie asupra lui Kotka.

O dată, Natka trecea pe lîngă betoniera de pe şantierul noii case şi auzi din ea voci :

— ...Cînd o să creştem mari, rachetele interplanetare vor deveni ceva obişnuit... ca troleibuzele, de pildă... — auzi ea glasul lui Kotka.

— Poate că şi mai obişnuite decît troleibuzul... Dar tu ai văzut la cinema cît s-a antrenat Titov înainte de zbor ? Cum l-au mai încercat ! La tot felul de aparate ! — replică glasul lui Borka, noul prieten al lui Kotka.

„Probabil că îşi închipuie că betoniera este o... rachetă" — gîndi cu ironie Natka şi se opri să asculte mai departe.

— Ştii ceva, hai să începem de pe acum să ne pregătim — vorbi mai departe Kotka.

— Hai ! Să vezi cum o să fim peste zece ani !

— Toate comisiile or să rămînă cu gurile căscate !

— Exact — izbucni în rîs Borka — nimeni n-are să bănuiască că ne-am antrenat încă din copilărie.

— Numai că de unde să facem rost de aparatul acela care se învîrte deodată în toate direcţiile sau de camera în care poţi sta perfect liniştit şi în stare de imponderabilitate pentru o vreme scurtă... Şi, pe măsură ce vorbea, lui Kotka tot mai tristă îi devenea vocea.

— Nu-i nimic, născocim noi aceea... camera aceea...

Poate că Borka şi-ar fi terminat vorba, dacă Natkăi nu i-ar fi nimerit o musculiţă în nas, făcînd-o să strănute zgomotos.

Într-o clipită, ca nişte drăcuşori-automati, apărură din betonieră două capete. Şi Natka fu nevoită să demonstreze că... nu aleargă mai prost decît băieţii.

Toată ziua Natka nu-şi găsi astîmpăr... „Auzi — pufnea ea — Kotka şi Borka se pregătesc să devină cosmonauţi ! Borka este stăruitor, Kotka e şi mai stăruitor ! Ei or să asurzească din pricina liniştei, or să plesnească din pricina imponderabilităţii, dar tot se vor pregăti. Şi vor zbura în Cosmos ! Şi vor vizita planetele îndepărtate ! Şi se vor întoarce pe Pămînt eroi. Lumea îi va întîmpina ca pe Gagarin şi Titov, vor fi tipărite mărci poştale cu chipurile lor... Şi ilustrate ! Iar eu, Natka, o să fiu contabila cea mai obişnuită, cea mai plicticoasă, ca Nina Abramovna de la apartamentul nr. 18".

Aşa ceva nu era de suportat. Dar de ce zboară în Cosmos numai bărbaţi, adică foşti băieţaşi ? De ce ? De ce ?

Natka încercă să se liniştească : „Dar Laika, dar Belka şi Strelka, dar pînă la urmă... Cernuşka ? În orice caz, ele n-au fost de sex... masculin". Dar asta nu prea sună convingător.

...Da, Kotka şi Borka erau, într-adevăr, oameni stăruitori. Natka şedea în spatele butoiului şi se uita printr-o crăpătură a magaziei. În magazia cufundată în beznă Kotka şi Borka şedeau deja de patru ore în şir pe lemne, spate în spate, astupîndu-şi urechile cu degetele. Doar în cer domneşte o absolută tăcere cosmică, iar cosmonauţii trebuie să se deprindă cu asta ! Acolo nu sună tramvaiul, nu ciripesc vrăbiile şi nu face gălăgie portarul, nenea Steopa, căruia puţin îi pasă de linişte, pentru că pe el tot n-or să-l ia în Cosmos.

Natka se săturase să stea chircită, o durea deja şi ochiul să se tot uite în întuneric, iar ei tot mai stăteau. Şi, deodată, se auzi un pocnet. Uşa magaziei se deschise. Frecîndu-şi şoldul lovit, sări afară somnoros Borka, iar după el, istovit din pricina liniştei ieşi, clătinîndu-se, Kotka.

— N-ai putut să dormi acasă ?! îl certă Kotka.

— Iar tu n-ai putut să mă înghionteşti ?! se răţoi Borka.

Amîndoi aveau o mutră atît de nefericită şi jalnică încît Natkăi îi veni să rîdă de ei, dar nu ştiu de ce i se făcu milă de Kotka-şmotka. Şi i se făcu poftă să-l certe împreună cu el pe Borka care a adormit atît de mişeleşte în timpul încercărilor.

Ziua următoare, Natka a stat în şifonier şi, înfăşurîndu-şi capul cu fusta mamei, inspira naftalina într-o linişte absolută. Îi era frică să se ducă în magazie — acolo erau şobolani. Dar în Cosmos nu trăiesc şobolani şi nu este neapărată nevoie să te deprinzi cu ei. În şifonier era plictisitor, dar nu-i era de loc frică. Se putea sta. Numai Borka s-a dovedit slab şi n-a rezistat. Pe cînd ea...

În vremea asta băieţii au început un program nou. Toată ziua s-au legănat pe o frînghie legată de un pom. Pînă la urmă Kotka spuse :

— Trebuie să ne catapultăm.

— Dar cum vine să ne ca... cum îi zice... chestia ceea ?

— Ce, nu-ţi aminteşti cum a zburat Titov, în timpul antrenamentelor dintr-o cabină de avion, o dată cu scaunul ?!

— D-da, îmi amintesc — spuse Borka fără prea mult entuziasm — dar zboară tu mai întîi...

Dar n-au apucat în ziua aceea să se catapulteze. Kotka a spus chiar şi la şcoală că nu şi-a făcut lecţiile pentru că şi-a jupuit groaznic mîinile... Chiar şi funia se rosese... Antrenamentele, de !...

Iar seara, atunci cînd Natka a început să se legene şi ea, funia s-a rupt brusc, Natka a zburat vreo cinci metri şi a ... aterizat la pămînt în condiţiuni nu tocmai plăcute !

— Mi se pare că m-am catapultat înaintea lor — şopti Natka.

... Trei zile, băieţii au încetat antrenamentele. Mîinile lui Kotka erau pe cale de a se vindeca. Iar a patra zi era o vreme minunată. Cerul albastru strălucea blînd şi prietenos. Nici nu-ţi venea să crezi că acolo se află înfiorătorul, neţărmuritul Cosmos.

În pod mirosea a pisici şi a fier ruginit. Prin luminatorul lîngă care se pitise Natka se vedea o bucăţică de curte, marginea acoperişului şi peretele casei vecine. Între căsuţa lor şi casa vecină se afla un coridor lat numai de vreun metru şi jumătate. Acolo era întuneric ca într-un defileu. Pe marginea acoperişului stăteau Kotka şi Borka. Amîndoi erau legaţi la mijloc cu cîte o frînghie al cărei capăt era înfăşurat în jurul hornului casei.

— Dar tu eşti sigur că o să avem stare de imponderabilitate ? — întrebă Borka, privind cu îndoială în jos.

— Doar ţi-am spus : imponderabilitate este atunci cînd atîrni şi nu te ţii de nimic. Haidem !

Băieţii se culcară pe acoperiş pe burtă şi, încetişor, o luară tîrîş în jos. În timpul acesta amîndoi sforăiau zgomotos pe nări. Din nu ştiu ce pricină, inima Natkăi începu să bată cu putere.

Iată că deasupra acoperişului se văd doar capetele lor şi iată că au dispărut şi capetele, numai mîinile se ţin de marginea acoperişului. O clipă şi nu se mai văd nici mîinile. Frînghiile s-au întins şi au început să vibreze ca nişte corzi. De emoţie, inima Natkăi bate repede, repede, gata, parcă, să-i spargă pieptul.

Cîteva secunde — linişte. Apoi se auzi glasul înăbuşit al lui Kotka. :

— Ei, Borka, simţi imponderabilitatea ?

— E cam neplăcută, — se plînse Borka — frînghia mă strînge rău la burtă şi...

Şi din nou linişte. Apoi glasul lui Borka, implorînd :

— N-nu mai pot ! Zău...

Frînghiile se smuciră nervos şi Kotka hîrîi :

— Suie-te şi apoi ai să mă ajuţi şi pe mine.

Una dintre frînghii se smuci şi mai tare.

— Dar eu nu pot să mă caţăr, Kotka — scînci Borka. Şi pe urmă, parcă sîntem mai aproape de pămînt decît de... acoperiş. Mai bine haidem să... cădem.

— Nu pot să dezleg no-nodul, — se auzi glasul lui Kotka.

Nici eu...

Natka îl zări pe nenea Steopa intrînd cu mătura pe poartă. El porni... în direcţia căsuţei lor. Şi Natka înţelese că imponderabilii Kotka şi Borka trebuie salvaţi. Suspină şi, prin luminator, ieşi pe acoperiş. Desigur că sufletul este tare rece. Pentru că Natka a simţit cum sufletul ei a alergat cu furnicări de gheaţă prin întregul ei trup pînă în călcîie. Natka însă se culcă pe burtă şi se tot tîrî pînă la margine.

Kotka şi Borka se bălăbăneau de frînghii. La Borka, laţul se ridicase din brîu tocmai sus, la subsuori. De aceea, braţele şi picioarele-i stăteau întinse ca ale lui Ţăndărică. Iar la Kotka, dimpotrivă „brîul", laţul lunecase mai jos de pîntece ! Bietul de el atîrna cu capul în jos şi dădea din picioare ca un prunc. Amîndoi se văicăreau şi gemeau jalnic.

— Vai, băieţi, mai atîrnaţi puţin — şopti Natka — mai atîrnaţi, băieţi, nu cădeţi că viu îndată !

Ea se tîrî înapoi în pod. „Cum să-i ajut, cum să-i ajut ?" — se gîndea ea. Si deodată zări un băţ cu mai multe cîrlige de fier la capăt. Cu el curăţă întotdeauna nenea Steopa canalele de scurgere. Natka apucă băţul şi-l duse pe acoperiş.

Ea îl prinse pe Boris de pantaloni şi-l trase din răsputeri sus. De încordare i se făcu negru înaintea ochilor. Deodată trosni ceva. Pantalonii plesniră şi cîrligul se desprinse. Iar nenea Steopa nu se vede. Dacă e deja pe sub ferestre şi are să apară îndată de după colţ ?!...

Natka coborî băţul cu celălalt capăt, agăţîndu-i cîrligul de jgheabul acoperişului.

— Prinde-te, Borka, trage-te în sus...

Borka gîfîia ca o locomotivă şi Natka îl apucă de guler şi-l trase din răsputeri, deşi degetele o dureau groaznic. Şi— ce bucurie ! — în sfîrşit, Borka se afla pe acoperiş ! Amîndoi, cu eforturi comune, cu ajutorul aceluiaşi băţ, îl pescuiră pe Kotka.

Şi iată că Kotka şi cu Borka se află în pod, în faţa Natkăi. Borka e alb ca smîntîna iar bietul Kotka — roşu ca o pătlăgică.

Şi aici Natka nu se mai putu stăpîni. Era totuşi o fetiţă...

— De ce plîngi ! — o întrebă încet şi fîstîcit Kotka.

Ea nu răspunse. Kotka schimbă o privire cu Borka :

— Ar trebui să te bucuri. Fără tine, noi... Şi tu plîngi ?!

Natka însă continuă să plîngă. Şi abia atunci Kotka, bănuind de ce, spuse :

— A, ştii ceva, Natka ? Pregăteşte-te şi tu cu noi ! Cred că şi pe femei or să le ia în Cosmos, nu-i aşa, Borka ?

— Îhî, — spuse Borka, ţinîndu-se de nădragii rupţi.

— Poate că tu ai să fii prima cosmonaută — continuă Kotka. Ai să fi... Cosmo-Natka *).

Îi plăcu propria-i glumă. Kotka izbucni în rîs. Şi rîse şi Natka dar printre lacrimi. Şi nu ştiu de ce, ea îşi aduse deodată aminte de iedul cel mic, de mila căruia plîngea, cîndva, alături de Kotka...

(Traducere din „Pionierskaia-pravda")

---

*) *În limba rusă „Cosmonavtka" înseamnă cosmonaută !*

Desene : V. Perţova

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA : Bucureşti, Piaţa „Scînteii", telefon 17.60.10, 17.60.20 ; Tiparul : Combinatul Poligrafic Casa Scînteii